

Brangi žmonija,
Jaučiuosi keistai rašydamas tau laišką. Paprastai laiškai yra adresuojami konkrečiam asmeniui ar bent jau ribotai žmonių grupei. Nėra įprasta rašyti visai žmonijai. Juk žmonija net neturi pašto kodo ir išvis abejoju ar gauna daug laiškų. Tačiau vis tiek manau, kad dabar yra laikas parašyti laišką.

Aš aiškiai suprantu jog negaliu visiškai tavęs pasiekti- juk žmoniją sudaro ne tik dabar gyvenantys žmonės, tačiau ir visi tie, kurie yra kada nors gyvenę. Taigi iš viso būtų maždaug 107 milijardai žmonių. Tačiau nepamirškime ir tų, kurie dar nėra gimę- tikiuosi, kad jų yra be galo daug. Prieš pradėdant šnekėti apie ateitį, norėčiau pasižiūrėti atgal į praeitį.

Brangi žmonija, mes nuėjome ilgą kelią.

Nei vienas gyvūnas nėra taip kruopščiai sukūręs save supančios aplinkos, kaip žmogus. Visa tai prasidėjo prieš maždaug 200 000 metų. Tuomet nebuvo nei Nobelio premijos, kuri teikiama už genalias idėjas naudojant gyvūnų kailį, kad nesusalti ar kaip sukontroliuoti ugnį, ar už ieties ar bato išradimą. Visi šie išradimai buvo itin protingi, kurie leido išgyventi nesuvaldomoje gamtoje, o kartu ir leido jums kurtis bei dominuoti.

Žmonės nebuvo visa laiką tokie galingi. **Ilgą laiką buvote nereikšmingos, niekuo neišsiskiriančios rūšys, kurios įsikūrusios kažkur viduryje mitybos grandinės,** ir aplinką kontroliavote ne daugiau nei gorilos, drugeliai ar medūzos. Jūs išlikote gyvi, nes rinkote augalus, gaudėte vabzdžius, persekiojote smulkius gyvūnus ir valgėte likusią nuo daug stipresnių plėšrūnų skerdieną, gyvenote pastovioje baimėje.

Ar žinojote, kad daugiau genetinės įvairovės turi vidutiniškas šimpanzių būrys, nei šiandieną žemėje gyvenantys 7 milijardai žmonių? Mokslininkai įsitikinę, kad tai yra todėl, kad kartą, kai žmonija buvo beveik išnykusi dabartinė populiacija yra susikūrusi iš šių kelių išgyvenusių. Šis faktas verčia mus būti kukliems. Tiesą sakant, tai yra visiškai stebuklas, kad mes išvis čia esame.

Fiziškai palyginus su daugeliu gyvūnų, žmonės yra ypatingai trapūs padarai. Kokie gi kiti gyvūnai patenka į šį pasaulį nuogi, rėkiantys ir bejėgiai, ar tai nėra lengvas grobis plėšrūnams? Praėjus kelioms valandoms nuo gimimo, ériukas jau gali vaikščioti, kuomet žmogui prireikia net metų laiko atsistoti ant savo dviejų kojų. Kiti gyvūnai turi specialius jutimus, organus ir refleksus, kurie leidžia jiems išgyventi tam tikroje aplinkoje, o jūs neturite tokių bruožų. Šie tariami trūkumai taip pat yra ir jėga padedanti išplisti nuo savanos iki Šiaurės Ašigalio, vandenyno dugno ir mėnulio! Tai yra unikalus pasiekimas.

Kai kurie žmonės net galvoja, kad turime pakilti nuo žemės ir užpildyti visatą. Idėja iš esmės yra gera, tai mus išgelbėtų, jei kada nors masyvus meteoritas atskrietų į mūsų planetą. Būtų gėda. Tiesą sakant, manau dar yra per anksti ieškoti prieglobsčio kituose pasauliuose. Visų pirma, pabandykime išsiaiškinti keletą klausimų mūsų gimtojoje planetoje.

Reikia pripažinti, kad mūsų buvimas žemėje sukėlė problemų: globalinis atšilimas, miškų naikinimas, plastikas vandenynuose, jonizuojanti spinduliuotė, mažėjanti biologinė įvairovė. To užtenka norint žmogui sukelti depresiją. Kartais atrodo, kad padarėme daugiau žalos, nei gero!

Aš dažnai sutinku žmonių, kurie tiki, kad planeta būtų geresnė, jei joje išvis nebūtumėme. Brangi žmonija, tikiuosi jūsų neįžeidžiu tai sakydamas, bet jaučiu pareigą tai pasakyti, kad tarp mūsų yra tie, kurie tavimi nepasitiki, į tave žiūri su panieka ar tiesiog tavęs nemėgsta, kadangi mano jog griauni planetą. Skubu pridurti, kad nesu vienas iš jų. Man visada būdavo sunku suprasti tokią mizantropiją, juk galiausiai tai savi neapykantos forma.

Iš kur atsirado šis žmonijos nepasitikėjimas? Toliau tyrinėdamas aš atradau, kad tuo užsikrėtę turi tam tikrą žmonijos įvaizdį, kuris, mano nuomone yra visiškai neteisingas- jie tai mato kaip antgamtinės rūšis, kurios nepriklauso romantiškai, gražiai ir harmoningai gamtai. Tikiu, kad tai yra naivus prietaras, kuris nepadės mums judėti toliau ir to mes turime atsikratyti kaip įmanoma greičiau. Norėdami suprasti šią idėją, turime pradėti nuo pradžių.

Žemė jau skaičiuoja savo 4,5 milijardus metų. Pradžioje tai tebuvo

vienišas akmuo erdvėje, prireikė daugiau nei milijardo metų kol pradėjo formotis žemės biosfera. Po to prireikė maždaug 2 milijardų metų, kol pradėjo vystytis pirmieji daugialąsčiai augalai. Per Kambro sprogimą dar milijardo metų, kol pasirodė visiškai nauja gyvybės forma planetoje-gyvūnai.

Pirmieji gyvūnai atsirado prieš 500 metų. Nežinoma, kaip į gyvūnų atsiradimą reagavo augalai, juk jie gyvavo milijardą metų. Kaip žinote augalai mėgsta ramybę, jie nejudą ir gauna reikiamos energijos ir dirvos ir saulės. Dabar aš net nežinau, ką augalai galvojo, kadangi negaliu su jais pasišnekėti, tačiau skamba tikėtina, jog jie jautėsi neramiai ir nemaloniai kuomet juos apsupo gyvūnai. Galbūt jie gyvūnus matė kaip neetiškus, ne tik dėlto, kad jie neturėjo šaknų ir jų gyvenimo būdas buvo neįsivaizduojamai greitas, tačiau tuomet buvo visiškai nematyta, negirdėta ir bjauru: jie valgė augalus.

Viską gerai apgalvojus, suprantama, kad gyvūnų atvykimas augalams nebuvo smagus įvykis. **Evoliucija nesustoja**, kuomet žemėje gyveno tik augalai viskas buvo gerai, tačiau nuobodoka, ne taip įdomu, kai atsiranda bent vienas gyvūnas (Aš su jumis dalinuosi aprašymu, kaip viskas buvo tuomet, kai žemėje nebuvo augalų, o tik akmenys, kurie buvo ar nuobodesni).

Taigi atgal į žmonijos vaidmenį. **Lygiai taip pat kaip gyvūnų atsiradimas šokiravo augalus, jūsų atvykimas taip pat sukėlė nemažai problemų.** Prisiminkite, jog jūs čia esate naujakuriai. Gyvūnai čia jau yra 2,000 kartų ilgiau nei žmonės, o augalai- net 7,000 kartų ilgiau. Tačiau tai sakydamas nenoriu jūsų priversti kuklintis, manau, kad esate nuostabūs.

Nors iš esmės jūs esate gyvūnų rūšis, tačiau kažkuo esate unikalūs, tai nėra susiję su jūsų fiziniu sudėjimu, kuris kaip jau minėjau yra įspūdingas, tačiau labiau susiję su jūsų įgimtu polinkiu naudotis technologijomis. Nors ir kitos gyvūnų rūšys yra darbščios ir geba transformuoti savo aplinką, kaip, pavyzdžiui, bebrų namelis ar termitų guoliai, nei vienas iš jų to nedarė taip radikaliai kaip jūs. Žodį “technologija” aš naudoju plačiąja prasme, sakydamas “technologija”, aš turiu omenyje visus būdus, kaip žmogaus mąstymas padarė įtakos

aplinkai- drabužiai, įrankiai, automobiliai, keliai, miestai, abėcėlė skaitmeniniai tinklai ir netgi tarptautinės korporacijos ir finansų sistemos.

Nuo tada, kai atsiradote, jūs kūrėte technologines sistemas, kad išsilaisvintumėte iš gamtos jėgų. Viskas prasidėjo nuo stogo virš galvos, kuris jus apsaugotų nuo audros, o dabar jau kuriami modernūs vaistai, kurie išgydo nuo mirtinų ligų. Jūs esate technologinės prigimties. Kaip žuvis, kuri nežino, kad tai plaukiojimas vandenyje, jūs linkę nuvertinti kaip glaudžiai jūsų gyvenimas yra susijęs su technologijomis ir kiek jos yra jums davusios. Pavyzdžiui, atkreipkite dėmesį į gyvenimo trukmę. Jūsų egzistavimo pradžioje, vidutinis žmogaus gyvenimo amžius vos siekdavo 30 metų. Tuomet būdavo didelis procentas vaikų mirčių. Iš Motinos Gamtos perspektyvos, tai yra visiškai normalu. Jei pavasarį matote ančiukų porą su dešimčia ančiukų, kurie plaukia paskui, juk nenustembate, kai vasaros pabaigoje iš jų telieka vos du ar trys.

Technologija yra mūsų dalis, taip pat kaip bites ir gėlės yra tarpusavyje susiję. Rinkdamos nektarą bites padeda gėlėms atsigaminti skleisdamos žiedadulkes. Žmonės yra priklausomi nuo technologijų ir atvirkščiai. Technologijoms mūsų reikia, kad galėtų išsiplėsti ir išsikeroti. Žmonija, kad žinotumėte, kaip stipriai prisidėjote, kad būtų pasiektas toks rezultatas! Technologija tapo tokia paplitusi mūsų planetoje, kad net atvedė į naują aplinką, kuri keičia visą gyvenimą žemėje. Technosferai aplinka, kur bendrauja technologijos, ji išsivystė po jūsų atvykimo ir susikūrė ant esamos biosferos. Jų poveikis gyvenimui žemėje vargu ar galėtų būti nuvertintas ir yra lyginamas, o galbūt net didesnis, su gyvūnų atsiradimu prieš 500 milijonų metų.

Evoliucijos požiūriu visai tai yra įprasta. Gamta visada stato ant esamų sudėtingumo lygių- biologija remiasi chemija, pažinimas remiasi biologija, skaičiavimas remiasi pažinimu. Tačiau iš jūsų perspektyvos, tai yra išskirtina. Negaliu galvoti apie kitas rūšis, kurios savo buvimu sukūrė visiškai naują evoliucinį etapą, išlaisvino milijardo metų DNR, genus bei raidą. Lygiai taip, kaip DNR išsivystė iš RNR, jūsų veikslių dėka buvo šuolis į naujų medžiagų, tokių kaip silicio lustai, negenetinę evoliuciją. Nors tai nebuvo sąmoningas aktas, pasekmės nenusileidžia. Jūsų buvimas

iš esmės pakeitė žemės veidą tiek, kad poveikis bus matomas milijonus metų skaičiuojant nuo dabar. Tai jūs darote, bet kokas sunkiai suvokiate, kad galite užimti aiškia poziciją,

Dabar suprantu, kad tai nėra paprasta užduotis, todėl, kad jūs, žmonės, esate ne vienas mąstantis darinys, o jus sudaro milijardo asmenų kratinys, visi jie turi savo mintis, poreikius ir norus, kurie biologiškai nemąsto plačiu mastu planetų lygiu. Nepaisant to, man šiuo metu tai atrodo labiau aktuali problema. Jūs stovite kryžkelėje. Todėl jums ir rašau.

Kadangi gerbiu ateitį, matau du galimus kelius, kaip galima parengti evoliucinį bendradarbiavimą su technologija, t.y. svajonių ir košmarų kelią. Pradėkime nuo košmarų. Visi bendri evoliucijos santykiai, nesvarbu ar būtų tarp bičių ir gėlių ar tarp žmonių ir technologijų, turi riziką tapti parazitiniiais. Parazitiniams santykiams, atvirkščiai nei simboliniams, trūksta abipusiškumo. Dėlė, kaspinuotis ar gegutė savo šeimininkui neduoda nieko atgal, jie tik ima. Ar įtampa, kurią jaučiame apsupti technologijų yra su tuo susijusi? Nepaisant to, kad mes naudojames technologijomis nuo neatmenamų laikų, kadangi jos mums tarnauja ir išplečia mūsų galimybes, žmonija yra pavojuje, kadangi vieną dieną jie patys gali tapti technologijų vergais. Puikus pavyzdys yra farmacija. Neabejotinai vaistai yra gyvybės gelbėjimo technologija. , tačiau, kai bendrovės bando padidinti savo augimą ir tie skaičiai nukrypsta nuo statistinio vidurkio, kuomet jam ar jai prireikia vaistų turime atskirti kurie jų tarnauja žmonijai, o kurie tik patenkina pramonę ir akcininkus.

Kur tiksliai yra riba tarp technologijų, kurios palengvina žmonijai ir, kurios mus uždaro ir pavagia mūsų potencialą? Jūs, žmonija, esate paskutinioji šmėkla, kadangi galiausiai tampate nieku daugiau kaip tik sekso organas, kurio technologijų organizacija reikalauja tam, kad atsikurtumėte ir plėstumėtės. Gyvybė formuojasi didžiųjų viduje, gali būti randama ir pas kitus: manau, kad, pavyzdžiui, žarnyno flora, kuri atlieka begalę naudingų užduočių formuojasi mūsų viduje. Ar greitai metu mes tebūsime mikrobais technologijų plėšrūno pilve? Tuo atveju žmonija daugiau nebus paskutinioji, ji tebus priemonė. Ir mano to visai nesinori, kadangi esu žmogus ir žaidžiu žmonijos komandoje.

Dabar apie sapną.

Sapnas yra kuomet atsikeliate ir suprantate, jog buvimas žmogumi nėra baigtis, tai procesas. Technologijos ne tik keičia aplinką, galiausiai jos keičia ir mus. Būsimi pakeitimai jums leis būti tokiu žmogumi kokiu dar nesate buvęs. Kas jei naudojamos technologijos išdidina mūsų geriausias savybes ir mus palaiko sunkiu laikotarpiu?

Nerandu tinkamesnio žodžio, tad tokią technologiją galime vadinti žmogumi. Žmogaus technologija patenkina žmogaus poreikius. Ji suteikia mums stiprybės. Ji praplečia mūsų jautimus, o ne juos slopina. Tai suderinama su mūsų instinktais; tai turi būti natūralu. Žmogaus technologija ne tik turi tarnauti individualiai, tačiau ir visai žmonijai. Ir paskutinis punktas, tačiau ne mažiau svarbus, ji realizuoja svajones, kurias mes, žmonės, turime.

Taigi ką jūs svajojate? Skristi kaip paukštis? Gyventi mėnulyje? Plaukti kaip delfinas? Bendrauti sonaru? Turėti telepatinį ryšį su artimaisiais? Lygybė tarp lyčių ir rasių? Empatika, kaip šeštasis pojūtis? Namas, kuriame gyvensit su šeima? Norite gyventi ilgiau? Galbūt galite gyventi amžinai.

Žmonija, paklausykite, tu buvai visai nereikšminga rūšis, tačiau tavo vaikystė jau baigėsi. Ačiū už tavo išradingumą ir kūrybiškumą, juk iškilai iš savanos purvo. Tapai evoliuciniu katalizatoriumi, kuris keičia žemės veidą. Šis procesas dar nėra baigtas. Jūs esate lankstas tarp biosferos, iš kurios kilote, ir technosferos, kuri atsirado po jūsų atvykimo. Jūsų elgesys dar įtaką ne tik ateičiai, bet ir planetai, kaip visumai, visoms joje gyvenančioms rūšims. O tai nemenka atsakomybė.

Jei manote, kad tam nesate pasiruošę, turėtumėte likti savo urvuose. Tačiau jums tai nebūdinga. Jūs buvote technologiški nuo tos dienos, kai gimėte, Jums noras sugrįžti į gamtą atrodo neįmanomas. Tai jums būtų ne tik nesuprantama, tačiau tai prieštarautų jūsų žmogiškumui. Negalime įsivaizduoti ateities žmogaus negalvojančiam apie ateities technologijas. Turite judėti pirmyn, net jei jūs tik ką čia atsidūrėte. Jūs esate paauglys, tačiau jau laikas suaugti. Technologija yra žmonijos autoportretas. Tai

žmogaus išradingumo materializacija fiziniame pasaulyje. Padarykime iš to meno kūrinį, kuriuo galėtumėme didžiuotis. Pasinaudokime technologija, kad sukurtumėme kuo natūralesnį pasaulį ir suplanuokime ateitį, kuri bus naudinga ne tik žmonijai, bet ir kitoms rūšims, planetai ir galiausiai visai visatai kaip visumai.

Galiausiai norėčiau jūsų kai ko paprašyti. Norėčiau kiekvieną iš jūsų, gyvenantį žemėje ar kitur ar dar negimusį, kad paklaustumėte savęs paprasto klausimo apie kiekvieną technologinį pasikeitimą jūsų gyvenime, ar tai didina mano žmogiškumą?

Paprastai atsakymas nebūna juodas ar baltas, taip arba ne. Dažniausiai 60 procentų būna taip, o 40- ne. Kartais jūs nesutinkate su kitais žmonėmis ir turite aptarti šį klausimą norėdami pasiekti susitarimą. Viskas yra gerai. Jei mes visi nuosekliai pasirinksim technologiją, kuri didins mūsų žmogiškumą, žinau, kad viskas bus gerai. Kaip? Tai reikia stebėti. Niekas nežino kaip žmonija atrodys po milijono metų, ar išvis ji egzistuos, o jei taip, ar mes juos identifikuosime kaip žmones? Ar mes priimsime implantus? Perprogramuosime savo DNR? Padidinsime savo smegenis? Bendrausime telepatiškai? Užsiauginsime sparnus? Nežinau ir negaliu to žinoti. Tačiau mano viltis yra, kad po milijono metų egzistuos žmonija. Kadangi, jei žmonija egzistuos, egzistuos ir žmonės.

Iš savo kuklios, netobulos ir žmogiškos šerdies, linkiu jums laimės, meilės ir įdomių kelionių.

Su viltimi, kad mūsų bus dar trilijonas,

Koert van Mensvoort

PS Pastaba kiekvienam skaitytojui: Perskaitytę šį laišką, perleiskite jį kitiems.

Jei norite padaryti daugiau, galite nukopijuoti, išversti, atspausdinti ir platinti. Juk mes visi esame žmonija.